

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 16. januar 2019 af Østre Landsrets 15. afdeling
(landsdommerne Joachim Kromann, Henrik Gam og Rikke Plesner Skovby (kst.)).

15. afd. nr. B-1377-17:

A,

B

og

C

(alle ved advokat Claus Kenneth Lund)

mod

Erhvervsankenævnet

(advokat Erik Werlauff)

Københavns Byrets dom af 29. maj 2017 (BS 28B-7771/2015) er anket af A, B og C med påstand om, at Erhvervsanke- nævnet skal anerkende, at ankenævnets kendelse af 16. november 2015 i sag 2015-7018 er ugyldig, subsidiært at kendelsen er urigtig.

Erhvervsankenævnet har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af A, advokat D, E, F, G og H.

A har for landsretten forklaret blandt andet, at han retteligt sad i bestyrelsen i forsikringsselskabet frem til den 4. december 2013. Der var også andre repræsentanter til stede fra pressen end I under generalforsamlingen den 26. februar 2015.

Forud for valget af de delegerede i 2011 havde der været en konflikt med den tidligere direktør J, der blev afskediget i 2009. De ansatte en ny direktør, der imidlertid ikke kunne opnå en fit & proper-godkendelse, og derfor ansatte de i 2010 igen en ny direktør. Nytegningen af forsikringer skete, fordi den nye direktør skulle have en kundebase, og de små tillægfsforsikringer var nemmest at sælge. Det var hensigten, at nytegningen af tillægfsforsikringer skulle føre til, at der senere blev tegnet større forsikringer, og nytegningen havde derfor et forretningsmæssigt sigte. Der blev dog aldrig solgt andre forsikringer end tillægfsforsikringerne. Selskabet har også tidligere udbudt tillægfsforsikringer af denne karakter, herunder i 2001. Valget kom først på tale længe efter, at forsikringstegningen var påbegyndt, og der var således ingen sammenhæng mellem nytegningen og valget. Han er ikke bekendt med, at de nye forsikringstagere blev påvirket i forbindelse med valget. Der gik næsten et år, inden den nye bestyrelse blev registreret, og der var i en lang periode efter valget fokus på de problemer, der var mellem de to grupperinger i selskabet. Der blev derfor ikke tegnet nye forsikringer efter valget.

Det fremgår af selskabets vedtægter, at alternativet til oprettelsen af en fond er udlodning af provenuet til de medlemmer, der har haft forsikringer i 10 år eller mere. Hvis provenuet skal udloddes til medlemmerne, er der maksimalt 26, der opfylder betingelserne for at få del i provenuet. Han er selv blandt disse og vil få omkring 10 mio. kr. Han havde derfor ikke et økonomisk incitament til at oprette fonden. Baggrunden for beslutningen herom var, at det var det eneste, de to grupperinger kunne blive enige om. Udkastet til fondens vedtægter er udarbejdet efter Erhvervsstyrelsens egen standard, og vedtægterne indeholder ikke usædvanlige bestemmelser. Bestyrelsen i fonden blev sammensat af kvalificerede medlemmer med forskellig baggrund, herunder medlemmer, der ikke havde relation til forsikringsselskabet. Han blev på et tidspunkt orienteret om, at Erhvervsstyrelsen afviste at registrere fonden, men han husker ikke hvornår. På generalforsamlingen den 22. april 2014

var der ikke en afklaring af spørgsmålet om fonden, og der blev ikke stillet beslutningsforslag. Det var hans opfattelse, af likvidatorerne ikke gjorde et forsøg på at få oprettet fonden. Han ved, at der ikke længere er opbakning til fonden, og han har heller ikke længere selv et ønske om, at der oprettes en fond.

Det er ikke korrekt, at hans løføreforsikring var den eneste tilbageværende erhvervsforsikring på likvidationstidspunktet. En række erhvervsforsikringer var imidlertid blevet opsagt eller overdraget i forbindelse med, at virksomhed K's samarbejde med virksomhed L's og virksomhed M ophørte omkring 2002-2003.

I september og oktober 2014 rettede han henvendelse til advokat H og anmodede om, at der afholdtes en generalforsamling. Han frafaldt efterfølgende sin anmodning, fordi advokat H oplyste, at denne i så fald ville fratæde som likvidator. Han havde på daværende tidspunkt ikke et forslag til en alternativ likvidator, og han ville ikke risikere, at selskabets ledelse ikke var repræsenteret blandt likvidatorerne. Han var ikke tilfreds med advokat H, og da han havde fundet en advokat, der ville påtage sig hvervet, anmodede han på ny om afholdelse af en ekstraordinær generalforsamling med henblik på blandt andet valg af ny likvidator.

Da likvidatorerne i marts 2015 påbegyndte valg af nye delegerede, var det hans opfattelse, at valget ikke kunne gennemføres. Alle forsikringer var opsagt, og der var derfor ingen stemmeberettigede, ligesom der ikke var nogen, der var opstillingsberettigede. Valget blev ikke gennemført, fordi Finanstilsynet suspenderede vedtægterne.

Advokat D har for landsretten forklaret blandt andet, at han i forbindelse med aflysningen af generalforsamlingen den 26. februar 2015 brugte ordene "aflyse" og "ikke gennemføre". For ham er det udtryk for det samme. Under mødet med SØIK den 20. februar 2015 fik likvidatorerne oplyst, at der var beviser for snyd eller manipulation i forbindelse med valget i 2011, og han forstod det sådan, at det var mest sandsynligt, at der ville blive rejst tiltale i sagen i begyndelsen af april 2015. Da det ikke ville være muligt inden generalforsamling at afklare, om de delegerede var gyldigt valgt, undersøgte likvidatorerne, om det var muligt at aflyse generalforsamlingen. Da de orienterede om aflysningen forud for den indkaldte generalforsamling, valgte de først at gøre det bag lukkede døre, fordi de blandt andet skulle orientere om en mulig strafferetlig tiltale. Det var ikke de delegeredes beslutning, om generalforsamlingen skulle aflyses, men de kunne vælge at tage

likvidatorernes beslutning herom til efterretning. Det var det samme, der blev sagt på formødet og efter, at pressen blev lukket ind.

Han blev udpeget som likvidator af Finanstilsynet med henblik på at varetage forsikringstagernes interesser. Han blev i den forbindelse orienteret om politianmeldelsen og tilsynets foreløbige undersøgelse af valget i 2011. Det var hans opfattelse, at Finanstilsynet forventede, at han i sit hverv forholdt sig hertil.

Likvidatorerne har set på vedtægternes bestemmelse om udlodning. Der var nogle, der mente, at forsikringsbestanden var blevet slanket, således at mange langvarige forsikringer, herunder erhvervsforsikringer, var blevet opsagt. De har ikke undersøgt dette forhold nærmere, da det har været nødvendigt først at koncentrere sig om spørgsmålet om de nytegnede tillægsforsikringer, og således hvem der er stemmeberettiget. Likvidationens afslutning afventer en afklaring af, hvem der er stemmeberettiget. Det væsentligste udestående er derfor ankesagen, der behandles i november 2019.

E har for landsretten forklaret blandt andet, at han retteligt er kapitalejer og ikke hovedaktionær. Han har aldrig haft til hensigt at være en del af N, og det har aldrig været drøftet.

Han husker klart, at ordet aflyst ikke blev brugt i forbindelse med generalforsamlingen den 26. februar 2015.

Ved valget i 2011 var det advokat H, der udarbejdede valgforordningen, og som var hovedmand i forbindelse med gennemførelsen af valget. For at få udleveret en stemmeseddel, skulle medlemmerne underskrive en rekvisition. Det blev kontrolleret i arkivet, at vedkommende havde stemmeret, og medlemmet fik herefter udleveret en stemmeseddel og en kuvert. Han har selv kontrolleret udleveringen af en række stemmesedler. Han har ikke påvirket medlemmerne til at stemme på en bestemt måde. Han har ikke medvirket til, og han er heller ikke bekendt med, at der skulle være sket snyd i forbindelse med valget. I forbindelse med tegningen af nye tillægsforsikringer har de alene sat et nyt logo på en police, som de havde fra O. Det skyldtes, at virksomhed K havde skiftet adresse. Der blev ikke foretaget ændringer i indholdet. Det havde ikke noget med valget at gøre.

Det var advokat H, der rådede dem til at træde i likvidation. Selskabet var trængt på grund af konflikten med ”oprørsgruppen”. Forsikringsporteføljen var meget lille, og de følte ikke, at selskabet havde en fremtid, selvom de var Danmarks relativt bedst konsoliderede forsikringsselskab. De var ikke i en økonomisk nødsituation, men forsikringsmæssigt havde selskabet ingen fremtid. Det var hans holdning, at pengene skulle ind i en fond, og bestyrelsen havde samme holdning. Han ønskede ikke at fremstå som grisk eller at ligne det, pressen beskrev.

Han var overrasket over, at Erhvervsstyrelsen afviste at registrere fonden, og han var ikke enig i Erhvervsstyrelsens afgørelse. Advokat H oplyste i et brev, at der ville komme en afklaring på dette spørgsmål på et senere tidspunkt, men det skete aldrig. Det er blandt andet det, der er baggrunden for kritikken af advokat H. Han deltog i generalforsamlingen i april 2014. Der blev ikke orienteret om N eller andet. De havde givet advokat H besked på, at formuens sammensætning skulle forblive som den var. Den skulle blot føres over i fonden. Ønsket var, at porteføljen, der var glimrende, skulle forblive urørt. Han havde ikke noget med fonden at gøre, men ville sikre sig, at det gode grundlag fortsatte i fonden.

F har for landsretten forklaret blandt andet, at han husker valget i 2011, men han husker ikke, at nogen snød i forbindelse med valget. Han modtog relativt mange stemmer, og det kom bag på ham. Han havde dog ikke en fornemmelse af, at der var noget galt. Han håbede, at folk stemte på ham, fordi de anså ham for at være troværdig.

G har for landsretten forklaret blandt andet, at han stemte til valget i 2011. I perioden op til valget bidrog han til forsikringstegningen med ca. 20 forsikringer. Han ville gerne arbejde for K. Han driver en servicevirksomhed, som blandt andet rydder op efter skader, og det var på denne baggrund, at han gerne ville have en fod inden for i K. Han er ikke bekendt med, at der var snyd i forbindelse med valget i 2011.

Han bekendt var der ikke noget skjult formål med oprettelsen af N. Det var det eneste alternativ til udlodning til medlemmerne.

I forbindelse med generalforsamlingen den 26. februar 2015 opfordrede advokat D dem til ikke at gennemføre generalforsamlingen. Han lukkede dørene til mødelokalet 10 minutter før, at generalforsamlingen skulle begynde, og læste op fra talepapi-

ret. Hvis de ikke afstod fra at gennemføre generalforsamlingen, ville han læse det op, når pressen var til stede. Vidnet husker ikke de præcise ord, advokat D brugte. Mødet blev opløst, og de forlod lokalet. Der var en ophidset stemning.

Advokat H har for landsretten forklaret blandt andet, at redegørelsen af 22. februar 2011 om valget af delegerede var udtryk for hans opfattelse på daværende tidspunkt. Da han skrev redegørelsen, var han ikke bekendt med de nytegnede tillægssikringer. Da han den 7. marts 2011 sendte sin redegørelse og selskabets oplysninger om nytegnede forsikringer til Finanstilsynet, havde han ikke mistanke om, at der var snydt i forbindelse med valget. Han har senere fået nye oplysninger, der har ændret hans opfattelse.

Under likvidationen ønskede advokat D at foretage en undersøgelse af valget i 2011. På den baggrund blev stiftelsen af N og øvrige spørgsmål, der senere kunne vise sig at være irreversible, sat på pause.

Da han i sit brev af 22. oktober 2014 til A skrev, at de som likvidatorer ikke kunne forhindre en generalforsamling, var det udtryk for hans opfattelse på det tidspunkt. Da likvidatorerne blev orienteret om status på de strafferetlige undersøgelser, var det deres opfattelse, at de kunne og skulle aflyse generalforsamlingen. Han ved ikke, hvorfor de ikke sendte et brev med aflysningen. Forud for generalforsamlingen den 26. februar 2015 oplyste advokat D de fremmødte om, at der var væsentlig risiko for, at valget i 2011 var ugyldigt, og at generalforsamlingen derfor var afløst.

Likvidatorerne valgte i indkaldelsen til den ekstraordinære generalforsamling at gengive de forslag, som A ønskede at stille, men de forsøgte også at vejlede om uhensigtsmæssige punkter. Det er hans opfattelse, at forslaget indeholdt et forslag til ny likvidator, men ikke et forslag til, at han skulle fratræde.

Han valgte selv at trække sig som likvidator den 8. maj 2017. På det tidspunkt var der gennemført to omfattende retssager. Da der var foretaget en retlig prøvelse af valget i 2011, mente han ikke, at der var behov for hans bistand længere.

Procedure

Parterne har for landsretten i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det centrale ledelsesorgan i et selskab har i medfør af selskabslovens § 93, stk. 1, der med de nødvendige tilpasninger tillige finder anvendelse på gensidige forsikringsselskaber, jf. lov om finansiel virksomhed § 114, stk. 1, enekompetence til at indkalde til og tilrettelægge selskabets generalforsamling. Hvis det centrale ledelsesorgan i et gensidigt forsikringsselskab undlader at indkalde til en generalforsamling, som skal afholdes efter loven, vedtægterne eller en generalforsamlingsbeslutning, indkaldes denne dog af Finanstilsynet, jf. selskabslovens § 93, stk. 2, jf. lov om finansiel virksomhed § 68. Når et gensidigt forsikringsselskab – som i det foreliggende tilfælde – er under likvidation, træder en eller flere likvidatorer i ledelsens sted, jf. selskabslovens § 219, jf. lov om finansiel virksomhed § 241.

Landsretten finder, at det centrale ledelsesorgans – i dette tilfælde likvidatorernes – enekompetence efter selskabslovens § 93, stk. 1, til at indkalde til generalforsamling forudsætningsvis medfører, at ledelsen tillige har kompetence til at tilbagekalde en generalforsamlingsindkaldelse og aflyse en generalforsamling.

Efter B's, advokat O's, P's, F's, G's, advokat D's, advokat H's og Q's forklaringer finder landsretten det godtgjort, at likvidatorerne umiddelbart forud for afholdelsen af den ekstraordinære generalforsamling den 26. februar 2015 tilbagekaldte generalforsamlingsindkaldelsen og aflyste generalforsamlingen. Det møde, der efterfølgende blev afholdt af de delegerede, kan derfor ikke anses for en generalforsamling.

Da de delegeredes beslutning om at vælge advokat R som ny likvidator herefter ikke er truffet på en generalforsamling, kunne registrering af beslutningen ikke ske, jf. selskabslovens § 15, stk. 1, 2. pkt., jf. lov om finansiel virksomhed § 23, stk. 1.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal A, B og C i sagsomkostninger for landsretten in solidum betale 50.000 kr. til Erhvervsankenæv-

net, der omfatter nævnets udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet er der ud over sagens værdi taget hensyn til sagens omfang og varighed.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A, B og C inden 14 dage in solidum betale 50.000 kr. til Erhvervsankenævnet.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 16-01-2019

Maria Jensen
kontorfuldmægtig